

L'entrevista

Joan Coscubiela **Advocat i secretari general de Comissions Obreres de Catalunya des del 1995.** Es retira als 54 anys, després d'esgotar els tres mandats.

«El gran repte és personalitzar els convenis»

JOAN TAPIA

-Vostè va començar els 70. ¿Com ha canviat el sindicalisme?

-És difícil comparar. A principis dels 70, CCOO era més un moviment sociopolític. Les idees sindicals de base són del 77-78: autoorganització, acció en l'empresa i en la societat, negociació salarial i de poder adquisitiu. I independència.

-Però pendents del PSUC.

-Comissions neix per confluència de diversos grups: comunistes, socialistes, catòlics, independents... Hi va haver relació especial amb el PCE, però Camacho i López Bulla van liquidar la dependència.

-¿Camacho? Costa de creure.

-L'any 1979, CCOO es va oposar a l'Estatut dels Treballadors contra la voluntat del PCE, que volia la seva firma. Independència és decidir sol, encara que t'equivoquis. I això ho fem.

-¿La clau segueix sent la reivindicació salarial?

-En part. Però el 35% dels nostres ingressos no es discuteix en els convenis, ve de les polítiques públiques.

-Des del 78 ha canviat tot. Menys fàbriques, més serveis... ¿Sobreviurà el sindicalisme?

-Hem passat del sindicalisme industrial al d'una economia global. Però tot neix i tot desapareix, excepte el conflicte social, que només es transforma. Els sindicats es reciclen.

-¿Com?

-El gran repte és aconseguir que l'acció col·lectiva, els convenis, s'obrin a la personalització, a la flexibilitat que allibera el treballador.

-¿I la relació individual empresa-assalariat?

-Amb la individualització guanyen els més forts. El conveni protegeix tothom. I la immigració obliga a personalitzar. No és igual viure amb la família que tenir-la al Camerun.

-Cada dia hi ha més autònoms

-Sí, però molts dependents. Hem creat els *trade*: treballadors autònoms dependents econòmicament.

-¿Els sindicats són un sector en declivi?

-Comissions no. Som 190.000 i creixem una mitjana del 4%. Tenim un 36% de dones, més de 20.000 menors de 30 anys i 14.000 immigrants.

-Una empresa que va bé.

-Sí, però no és el mateix un treballador fix en una fàbrica que afiliar joves o immigrants amb contractes temporals en empreses volàtils.

-¿La crisi era inevitable?

-Algun aspecte del *boom* ha permès créixer amb mà d'obra no qualificada. No incita a la innovació tecnològica.

-¿Condemna el creixement aconseguit?

-No, però hi ha hagut efectes nocius. Beneficis no reinvertits en les empreses originàries, amb retorns d'un dígit, perquè en altres sectors enren de dos dígitos. I traslladar im-

Des del bressol

Nacut a la Barceloneta i vinculat a CCOO des de sempre: el pare en va ser cofundador, el 1964. Va treballar de quiosquer i als despatxos laboralistes de Casares (MSC) i Salvadores (PSUC). Després va fundar el departament jurídic de la CONC, va col·laborar en la direcció del sindicat amb López Bulla i va redactar la ponència que el 1984 va advocar per entrar a Europa. Se'n va als 54 anys, a l'esgotar els tres mandats màxims. Creu en la necessitat d'aquesta limitació i en el lideratge col·lectiu.

ció directa a indirecta és inflacionista i irresponsable.

-¿Irresponsable?

-I la liberalització elèctrica ha sigut només una privatització. Però seguim amb tarifes falses, una càrrega per al futur.

-¿Què es pot fer ara?

-Primer, no salvar els especuladors immobiliaris. I un deute públic del 33% del PIB permet fer polítiques públiques contra la crisi.

-¿Quines?

-Augmentar el capital social, una educació per canviar el model productiu i infraestructures per ser més productius. I la protecció social és anticíclica.

-¿Crisi o desacceleració?

-Crisi forta en el sector immobiliari i destrucció d'ocupació en sectors intensius de mà d'obra. Però no recessió. L'euro ens protegeix i la indústria exportadora rutlla.

-¿Els salaris s'han de moderar?

-No s'han immoderat. S'ha de garantir el poder adquisitiu. I millorar-lo on es pugui.

-¿Salari mínim de 1.000 euros?

-Hi ha sectors, turisme i empreses d'atenció a les persones (amb diner públic) que paguen 600 o 800 euros, malgrat que són molt rendibles. Els salaris baixos no són bons, i fins que va arribar Zapatero, els governs apujaven el salari mínim per sota de l'IPC.

-Quatre anys de governs d'esquerra a Catalunya i Espanya. ¿Balanç?

-Suficient. El mínim després d'insuficient. El debat territorial ha prevalgut sobre la política social, i a Catalunya hi ha inestabilitat.

-¿Culpa de...?

-L'herència del pujolisme encara domina el debat. Es discuteix de nacionalisme, però no de l'impost de successions o de política fiscal.

-Vostè va conviure amb Pujol. ¿Tot va ser dolent?

-No. Però crec que el seu balanç és millor com a estadista espanyol que com a polític català. ☐